

מרוע הערף שמעון פרס

את מישרדיהתעמולה

על מישרדיהתחבורה?

ערב הצגת ממשלתה החדשה בפני הג'נ'רל היתה ראשהממשלה גולדה מאיר טרודה עדיין בבעיית האיוש של שלושה תיקים בממשלתה החדשה. היו לה שלושה תיקים פנויים: התחבורה, העבודה וההס'ברה. היו לה גם שלושה מועמדים לתפ'

שריהתעמולה פרס המיבטן הראשון

קידו שרים. שטרם קיבלו תיקים: שמעון פרס, יצחק רבין ואהרון יריב. אבל היא לא ידעה איך לחלק את התיקים ביניהם. איך בכל זאת החליטה גולדה איזה תיק להעניק לכל אחד מהשלושה?

זהו אחד הסודות שמאחרי מעשההימ'ר-כבה של הרכבת הממשלה החדשה. גולדה פשוט לא החליטה. היא העדיפה למסור את הבחירה בידי שניים מתוך השלושה. ב'צורה מקורית: להזמין אליה לשיחה את המועמדים לשרות ולאפשר לפחות לשניים מהם לבחור במישרדים כרצונם.

השאלה היתה רק את מי תזמין גולדה ראשון. שכן, בפני הראשון היתה האפשרות לבחור לו תיק אחד מבין שלושת התי'קים הפנויים.

העבודה היא כה חיונה למרות שמי תוך השלושה שמעון פרס הוא השר הכי כיר, הזמינה גולדה אליה ביום רביעי, ה'6 במארכ את יצחק רבין, ראשון. היא נתנה לו את האפשרות לבחור לעצמו את התיק הנראה לו ביותר מתוך השלושה.

היתה זו בחירה קשה ביותר לרבין. אחרי שגוזה האפשרות שהיתה כה ריאלית רק יומיים קודם לכן, כי יכהן כשר הבי'טחון במקומו של משה דיין, יכול היה לבחור במישרד רביההשפעה ביותר מתוך השלושה. אבל רבין חשש פן בחירתו תכעיס את גולדה. הוא בחר להיוועץ בה באיזה מישרד כדאי לו לבחור.

גולדה לא היססה: "קח את מישרד העבודה", אמרה לו. "זהו תיק חשוב וגם אני כיהנתי הרבה שנים כשרההעבודה." היתה זו הצעה שאי-אפשר היה לסרב לה. וכך, כאילו ביוזמתו, בחר רבין לכהן כשר-העבודה. שהוא אולי התפקיד הפחות מתאים לו בממשלה (התלוצץ השבוע רבין בראיון עיתונאי: "את העבודות הציבוריות ואת מחלקת המדידות אני מכיר עוד מתפקידי הצבאיים.")

שמעון פירסומת. המוזמן השני להתי'יעצות עם גולדה היה שמעון פרס. בידי פרס ניתנה הבחירה בין תיק התחבורה לבין תיק ההסברה.

לכאורה צריך היה להיות ברור מה תהיה בחירתו של פרס. מישרדיהתחבורה הוא (המשך בעמוד 17)

עסקי המלט של

עובדיה לוי

עובדיה לוי רגיל לחרוויה ולהצלחה בכל מעשייו. וזאת, לא רק בזכות קשרי החדוקים עם משה ברעם, יושב ראש מיפולגת-העבודה בירושלים, ולא רק בזכות כל ההקלות שהוא מקבל מווע'דת-בניין-הערים של ירושלים. הוא פשוט מתכנן כל עסק היטב, ומראש.

וכך קרה גם בחושים אוגוסט-ספ'טמבר בשנה שעברה, כאשר המחסור ב'מלט השתולל בכל עוזו, ובשוק השחור שילמו עד 400 לירות לטון. עובדיה לוי החליט כי גם לו מגיע לשים יד על השמנת. הוא קשר קשרים עם ספקי'מלט בצרפת, יוון ותורכיה, חתם הסכמים לרכישת 40 אלף טונות מלט, חכר 12 אוניות להובלתו, ולקח ממאות קבלנים בירושלים ובתל-אביב תשלומים מראש, לפי 240 לירות לטון (המחיר הרישמי היה מכסימום 140 לירות לטון).

קרוב ל-12 אלף טון מלט הצליח להביא ארצה, עד שפרץ הדבר שאיש לא חזה מראש - המילחמה. כך נשאר עו'בדיה לוי, "תקוע" עם שתי אוניות עמו'רות מחוץ לנמלים, אשר סירבו לבוא ארצה בגלל המילחמה, עוד אוניות שאי'תן חתם חוזים להבאת מלט, ועוד 38 אלף טון מלט שקנה מראש.

כאשר לקברניט אחת האוניות הללו נמאס להמתין בנמל פיראוס עד לגמר המילחמה בארץ הקודש, נאלץ בנו של עובדיה לנסוע לשם ולהחליפו. הבן הצ'ליח לשכנע את רבי-החובלים של שתי האוניות לבוא ארצה לפרוק את המלט. אך כאשר הסתיימה המילחמה החל המשבר בבנייה, ומחירי המלט ירדו ל-150 לירות לטון, ואולי פחות. לוי נש'אר כשברשותו כמויות מלט שמחירן גבוה בהרבה ממה שהסכימו לשלם לו כאן הקבלנים, שדרשו את כספם חזרה. גם אלה שעימם חתם חוזה הובלה - הב'רות הספנות - דרשו פיצויים. אבל עו'בדיה יודע גם להפסיד מבלי להניד עפעף. כל קבלן שרצה את כספו חזרה במקום מלט - קיבל את הכסף. בעלי האוניות קיבלו 300 אלף לירות פיצויים, הפסדו של לוי מעיסקה זו מסתכם ביותר משני מיליון לירות. אך הוא אינו רואה בכך סוף-פסוק.

כפי שאמר השבוע: "הבנייה תחזור למה שהיתה, מחירי המלט יעלו שוב, ואז אממש את האופציה שלי על עוד 35 אלף טון מלט, ואכסה את כל ההפ'סדים." ועל עובדיה לוי אפשר לסמוך שהוא יודע מה הוא אומר.

יוזמה הפרטית, וללא כל סיוע או התי'ערבות ממשלתית כלשהם.

בביקורו הנוכחי בישראל החל לאנגר מארגן השתתפות ישראלית ביריד הבינ'לאומי אקספו-74, שיערך במדינת וא'שינגטון בסוף השנה. מוצרי-חן ישראל'יים בשווי של 400 אלף לירות כבר הוזמנו ויצאו מישראל, ויוצגו ברשת של שמונה חנויות בה שותף לאנגר.

מיתת-הנשיקה של אלג'ים

עבודות ב-3 מיליון לירות. על עבודות אלו התחייב המישרד לשלם לחברה לפ'חות 12% רווח לשנה על המחזור! כמו-כן דאג המישרד כי, "אלג'ים" תקבל הל'וואה ממשלתית בסכום של 1.3 מיליון לירות, בריבית של 9%.

כל מה שדרש מישרד-הביטחון מסיגל היה כי ישקיע מיליון לירות בהון החב'רה. סיגל פתר בעייה זו בצורה נוחה ונעימה. הוא הנפיק במיוחד מניות חד'שות של החברה שלו בארצות-הברית, החליפן במניות של חברת-מחשבים יש'ראלית בשם "נת"מ", השתלט על ה'חברה הישראלית, ואת מניותיה, בסך 820 אלף לירות הון רשום, הכניס לחב'רת, "אלג'ים", במקום מזומנים.

כך קיבל סיגל את המכסימום, בעוד שהשקיע את המינימום. אבל כנראה יש סוף לכל חליבה של כספי הציבור, ולאחר שסיגל רושש כך את המדינה, הפסיק לפתע את פעילותו בישראל, וחב'רת, "אלג'ים" הועברה ל"כלל".

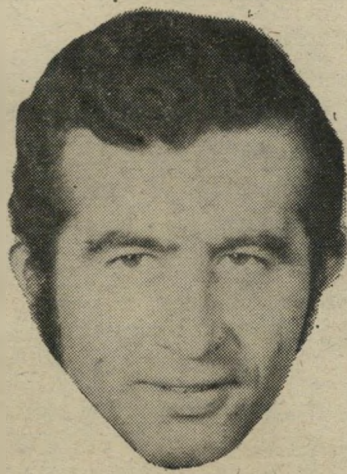

מנכ"ל שטריופטר איך להשיג

השבוע פרחה נישמתו של עוד יצור מוזר שנולד למזל טוב בוועידה הכל'כלית הראשונה ב-1969; הכוונה היא למכירתה של חברת-הידע "אלג'ים" ל'קונצרן "כלל" מידי הבעלים הקודמים, החברה האמריקנית ק.מ.ס. ארבע שנים לאחר הולדת הרך הנולד בו תלו הכל, ובעיקר מישרד-הביטחון, תיקוות רבות, התברר כי זה הקטן - לא גדול יהיה. מכל מקום, בסכומים שהזרים מישרד-הביטחון לחברת, "אלג'ים", ניתן היה להגיע לתוצאות מרשימות הרבה יותר. לוועידה הכלכלית של 1969 הגיע אר'צה האמריקאי ק.מ. סיגל, שהוא בעל-מניות ומנכ"ל בחברה הנושאת את שמו, והידועה בארה"ב בניתוח המצאות מדעיות. סיגל קשר קשרים עם ראשי מישרד-הביטחון, שהתלהבו לרעיון ל'יזום משהו חדש משלהם, בניתוח מדעי.

ההתלהבות היתה כה גדולה, עד שכדי למשוך את סיגל להיות משקיע בחברה הסכים מישרד-הביטחון לתת לו הטבות שכמותן עדיין לא נשמעו בישראל. בין השאר הצליח נציגו של סיגל בישראל, אדי שטרייפנר, מנכ"ל "אלג'ים" כיום, להשיג מיכתב ממישרד-הביטחון, בו מס'כים המישרד לשלם לחברה החדשה של סיגל 354 אלף דולר כל שנה, משך שלוש שנים, אם ייחתם עימה לפחות הסכם-פיתוח אחד. כן הסכים המישרד לאשר להוצאות ההקמה של החברה החדשה 1.8 מיליון לירות כמענק, והתחייב ה'מישרד כי כל שנה יתן לחברה החדשה

חן שווה כסף

פותר לאנגר איך לתרום

כאשר פרצה מילחמת יום-הכיפורים, החל דויד לאנגר מלוס-אנג'לס שובר לעצמו את הראש, כיצד יתרום למדינה בדרך הטובה ביותר. אחת התוצאות המיידיות לכך: הזמנות בשווי של יותר ממיליון לירות, של הפציי-חן ישראל'יים אשר יופצו בחוף המערבי של ארצות-הברית, באמצעות רישותות חנויות שלאני'גר קשור עימן.

יוזמתו של לאנגר, הכוללת מסעות-פירסום לחפציי-חן ישראל'יים בטלוויזיה וברדיו בקליפורניה, היא על טהרת ה'

נייר חדרה - אבטיח

"מיפעלי נייר חדרה" החלו בימים אלה בתוכנית הקמת מיפעל הקרטון, בו יושקעו 85 מיליון לירות. המיפעל יור'קם בחדרה, ליד המיפעל הקיים. מינין יגייסו "מיפעלי נייר חדרה" את כספי ההשקעה!

אם נניח כי לפחות שני שליש יגויסו מחלואות ומענקים ומימון חיצוני של ממשלת-ישראל וספקים, עדיין נותרו כ'28 מיליון לירות, שאותם יצטרך המיפ'על להשקיע מאמצעיו העצמיים. הערכה זו סבירה למדי, מפני שגורמים שונים, כמו המלווים או הבורסה לניירות-ערך בניו-יורק, בה רשומות מניות, "מיפעל נייר חדרה", עתידים לדרוש כי החן העצמי של החברה יגדל לפחות בשליש ההשקעה החדשה.

כיום מסתכמים ההון והקרנות של החברה ב'28 מיליון לירות, ומכאן כי יהיה על החברה להכפיל את הונה תוך שנה. זאת תוכל לעשות על-ידי הקצאת מניות לציבור, ויש להניח כי תציע מניות-זכויות לבעלי המניות הקיימים. על-ימנת לקבל מחיר גבוה תמורת ה'מניות החדשות, צריך שעשרייהמניות יהיו גבוהים ככל האפשר. סביר להניח כי שערי "מיפעלי נייר חדרה" יעלו, ויישארו למעלה.

בסוף חודש זה מתכנסת מועצת המנהלים של החברה, בה יגיש המנכ"ל, יששכר חיימוביץ, לאישור את הצעתו לגיוס הון. יש לצפות תוך שבועיים לפירסום הודעה רשמית על דרכי המי'נון, דבר שיגרוור מייד העלאת השערים.

מנכ"ל חיימוביץ איך לעלות